

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

In Secundo Libro Ecclesiasticae Historiae Socratis haec continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

giâ honoratus est sepultura, depositus- que in Ecclesia Apostolorum, quam ipse co consilio ædificaverat, ut Imperatores & Pontifices ab Apostolorum reliquiis haud procul absent. Vixit autem Imperator Constantinus annos quinque & sexaginta: ex quibus unum & triginta imperavit. Mortuus est Feliciano & Titiano Consulibus, die undecimo Calendas Junii: qui quidem secundus erat annus olympiadis ducentesimæ septuagesimæ octavæ. Cæterum hic liber spatium unius & triginta annorum complectitur.

ἤξιτο, λαοτεθείς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπωνύ-
μῳ τῶν ἀποστόλων· ἡ δὲ αὐτὸ τέτο πεποιή-
κῃ, ὅπως αὐτὸ βασιλεῖς τε & ἱερεῖς τῶν ἀπο-
στολικῶν λεγόντων μὴ ἀπολιμπάνωτο. ἔζη-
σε ἡ ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνⓄ ἔτη ἐξήκοντα-
πέντε· ἐβασίλευσε ἡ ἔτη τετράκοντα ἐν ἑτε-
λέτησε ἡ ἐν ἰσπατία Φιλικιανῆ καὶ ταλια-
νῆ, τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκάδι τῶ μαίε μηνός·
τέτο ἡ ἡ δευτέρῃ ἔτος τ' διακοσιοστῆς ἐβδο-
μηκοστῆς ὀγδόης ὀλυμπιάδⓄ· ἀπέχετ' ἡ ἡ
βίβλⓄ χρόνον ἑτῶν ἑνὸς πρὸς τοῖς τετα-
κοντα.

Τὰδε ἐνεσιν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
Σωκράτης.

- α'. Πεγοίμιον, δι' ἡ αἰτίαν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον βιβλίον ἀνωθεν ἐλέχθη.
β'. Ὡς οἱ πρὸ ἐυσέβιον τὸν νικομηδείας Ἐπίσκοπον, αὐτῆς τὸ δρεῖς ἀσπιδάσαντες
εἰσαγαγεῖν δόγμα, ταραχὰς ταῖς ἐκκλησίαις ἐποίησαν.
γ'. Ὡς ἀθανάσιⓄ κωνσταντίνου τὸ νεώτερον γράμμασι θαρρήσας, τὴν ἀλεξάν-
δρειαν κατέλαβεν.
δ'. Ὡς τελευτήσαντⓄ ἐυσέβιος τὸ παμφίλις, ἀκάκιⓄ τὴν ἐπισκοπὴν κωνσταν-
τινῆς διεδέξατο.
ε'. Περί τῆς κωνσταντίνου τὸ νεώτερον τελευτήσας.
ς'. Ὡς ἀλέξανδρⓄ ὁ κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπος τελευτῶν, ὑπόψηφον πε-
ποίηκε παῦλον, καὶ μακεδόσιον.
ζ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνⓄ παῦλον τὸν πρεσβυτέρου Ἐπίσκοπον ἐκβάλλει
ἐυσέβιον ἡ, ἐκ τῆς νικομηδείας μετὰ πέμφθῆντι, τὴν ἐπισκοπὴν κωνσταν-
τίνου πόλεως ἐνεχείρισεν.
η'. Ὡς ἐυσέβιοςⓄ ἑτέρον συνόδον ποιησάμενⓄ ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας, ἑτέρου
ἐκθεσιν πίστεως ἰσπαγορευθῆναι ἐποίησε.
θ'. Περί ἐυσέβιος τὸ ἑμισσηνῆ.
ί'. Ὡς οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ σιωελθόντες Ἐπίσκοποι, διὰ τὸ παρατήσαντες τὴν ἀλε-
ξάνδρειαν ἐυσέβιον τὸν ἑμισσηνῆ, γρηγόριον χειροτονήσαντες, τὴν τῆς ἐπι-
σκοπίας πίστεως φράσιν ἐπεποίησαν.
ια'. Ὡς γρηγόριος μὲν χειρὸς στρατιωτικῆς εἰς ἀλεξάνδρειαν κατελθόντⓄ, ἀθα-
νάσιⓄ ἐφυγῆ.
ιβ'. Ὡς ἐυσέβιος τελευτήσαντⓄ, ὁ ἐν κωνσταντίνου πόλει γὰρ παῦλον αὐτῆς ἐπι-
θρόνισε· καὶ ὡς οἱ δρεῖνοι μακεδόσιον πρεσβύλλον.
ιγ'. Περί τῆς ἐμογενῆς τὸ στρατηλάτη ἀναγέσεως· καὶ ὅπως πάλιν διατέτο
ἐξωδῆ παῦλⓄ τῆς ἐκκλησίας.
ιδ'. Ὡς οἱ δρεῖνοι γρηγόριον τὸ ἀλεξανδρείας μετέστησαντες, γεώργιον ἀπέστειλαν.
ιε'. Ὡς ἀθανάσιⓄ καὶ παῦλⓄ εἰς τὴν ῥώμην ἀναγόμενοι, καὶ γράμμασι
ὀχυρωθέντες τὸ ἐπισκοπικῆς, κατέλαβον αὐτῆς τῶν ἰδίων θεσφῶν.
ισ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς παρεσκέυασε διὰ Φιλίππου τὸ ἐπάρατος, ἐξωδῆναι τὸν παῦ-
λον, καὶ εἰς ἐξορίαν πέμφθῆναι, μακεδόσιον ἡ ἐν θρονοῦ ἡναι.

- ιζ'. Ως αθανάσιος φοβηθεὶς τὰς τῆ βασιλέως ἀπειλὰς, ἔπει τὴν βράμην ἀνέδραμν.
- ιη'. Ως ὁ τῶν ἑσπερίων βασιλεὺς ἐζήτησε πρὸς τὸν ἀδελφεὸν πεμφθῆναι ἑὸν λόγον δώσοντας πρὸς ἀθανάσιον καὶ πάυλον, ὅτι ἐτέραν οἱ πεμφθέντες ὑπεγόρευσαν ἐκθεσιν πίσεως.
- ιβ'. Περὶ τῆς μακροθύμου ἐκθέσεως.
- ιγ'. Περὶ τῆς ἐν σάρδηναι σιωδῶ.
- ιδ'. Απολογία ὑπὲρ εὐσεβείας τῆ παμφίλου.
- ιε'. Ως τὸ ἐν σαρδικῇ σιωδῶ ἀποδόσης τὸν θρόνον ἀθανάσιῳ καὶ πάυλῳ καὶ τῆ βασιλέως τῆ εὐσεβείας, πόλεμον ὁ τῶν ἑσπερίων ἠπέλιψε βασιλεὺς.
- ις'. Ως φοβηθεὶς ὁ κωνσταντῖνος τὰς ἀπειλὰς τῆ ἀδελφῆ, δι' ἐπιστολῶν ἐκάλεσε τὸν ἀθανάσιον, καὶ εἰς τὴν ἀλεξανδρείαν ἐπέμψεν.
- ιζ'. Ως ἀθανάσιος ἐπὶ τὴν ἀλεξανδρείαν δια τῶν ἱεροσολύμων παριῶν, ὑπὸ μαξιμου εἰς κοινῶν ἀνεδέχθη, καὶ σύνοδον ἐπισκόπων, τὰ ἐν νικαίᾳ κურῆσαν σιωγήσασιν.
- ιη'. Περὶ τῶν τυράννων, μαγνητίου καὶ βετρανίου.
- ιθ'. Ως τὸ βασιλεὺς τῶν ἑσπερίων τελευτήσαντος, αὐτοῖς τῶν ἰδίων ἐξεβλήθησαν τόπων πάυλου καὶ ἀθανάσιου καὶ ὡς πάυλος μὴ εἰς ἕξορίαν ἀγόμενος, ἀνῆρέθη ἀθανάσιος ἢ ἀπέδρα.
- κ'. Ως μακεδόνιος τῆ θρόνον ἐπιλαβόμενος, πολλὰ κακὰ ἔδωκεν μὴ φρονεῖν τὰ αὐτῶν πεποιήκε.
- κα'. Περὶ τῶν γεγονότων ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ γεωργίου τῆ δριανῆ, ἐκ τῆς ἀθανάσιου διηγήσεως.
- κβ'. Περὶ φωτῆος τῆ ἀίρεσις ἀρχῆς.
- κγ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ σιερμῶν ἐκτεθείσων πίσεων, παρῆσια τῆ βασιλέως κωνσταντίας.
- κδ'. Περὶ ὅτι τῆ κερύβητος.
- κε'. Περὶ τῆς ἡθῆς μαγνητίου τῆ τυράννου.
- κς'. Περὶ τῶν ἐν διοκασαρεία τῆς παλαιστίνης ἰεραίων.
- κη'. Περὶ γάλλου τῆ καίσαρος.
- κι'. Περὶ ἀετίας τῆ σύρου, τῆ διδασκαλίας ἐνομίας.
- κις'. Περὶ τῆς ἐν μεδιολάνῳ σιωδῶ.
- κζ'. Περὶ τῆς ἐν ἀρμενίᾳ σιωδῶ, καὶ πρὸς τῆς ἐκεῖσε ἐκτεθείσης πίσεως.
- κη'. Περὶ τῆς μακεδονίας ἀμότητος, καὶ πρὸς τῶν δι' αὐτῶν γεγονότων ταραχῶν.
- κθ'. Περὶ τῆς ἐν σελευκείᾳ τῆς ἰσαυρίας σιωδῶ.
- κα'. Ὅτι ἐν τῇ κ' σελευκείᾳ σιωδῶ, ἀκάκιος ὁ καμσαρείας, ἀλλήν ὑπεγόρευσαν ἐκθεσιν πίσεως.
- καβ'. Ως τῆ βασιλέως ἐπανελθόντος ἐκ τῶν ἑσπερίων μερῶν, πρὸς ἀκάκιον ἐν τῇ κωνσταντίᾳ πόλει συναχθέντες τὴν ἐν δριμνίᾳ πίσιν ἐκύρωσαν, πρὸς ἀνέντες αὐτῇ καὶ ἄλλα τινά.
- καγ'. Ως καθαρῶς ἐγένετο μακεδόνιος, ἐυδόξιος τὴν ἐπισκοπὴν κωνσταντίνου πόλεως κατέχευεν.
- καδ'. Περὶ εὐσαθείας, τῆ σεβασίας ἐπισκόπου.
- καε'. Περὶ μελετίου τῆ ἀντιοχείας ἐπισκόπου.
- κας'. Περὶ τῆς μακεδονίας ἀίρεσεως.
- καζ'. Περὶ τῶν ἀπολιναριστῶν, καὶ τῆς ἀίρεσεως αὐτῶν.
- καη'. Περὶ τῆς κωνσταντίας τῆ βασιλέως τελευτή.

IN SECUNDO LIBRO ECCLESIASTICÆ
Historiæ Socratis hæc continentur.

- CAP. I. Proœmium, in quo rationem reddit, cur primi ac secundi libri novam editionem fecerit.
- II. Quomodo Eusebius Nicomediensis cum suis, Arii dogma iterum inducere conatus, ecclesias perturbavit.
- III. Quomodo Athanasius Constantini junioris literis fretus, Alexandriam rediit.
- IV. Quod Eusebio Pamphili mortuo, Acacius episcopatum Cæsareæ suscepit.
- V. De morte Constantini Junioris.
- VI. Quomodo Alexander Constantinop. Episcopus Paulum & Macedonium proposuit ordinandos.
- VII. Qualiter Constantius Imp. Paulum Episcopatu eiecerit, & Eusebio ab urbe Nicomedia evocato, Episcopatum CP. tradiderit.
- VIII. Quomodo Eusebius collectâ iterum Antiochiæ Synodo, alteram fidei formulam promulgavit.
- IX. De Eusebio Emiseno.
- X. Quomodo Episcopi Antiochiæ congregati, cum Eusebio Emisenus Episcopatum Antiochiæ recusasset, Gregorium ordinarint, & Nicænæ fidei verba immutaverint.
- XI. Quomodo cum Gregorius militari manu stipatus, Alexandriam venisset, Athanasius fugerit.
- XII. Quomodo post mortem Eusebii populus CP. Paulum in sedem suam restituerit, & Ariani Macedonium delegerint.
- XIII. De Hermogenis magistri militum nece, & quomodo Paulus ob eam causam iterum pulsus sit Ecclesia.
- XIV. Quomodo Ariani amoto Gregorio, Georgium ejus loco substituerunt.
- XV. Quomodo Athanasius & Paulus Romam profecti, iterum proprias sedes recuperarunt, Julii Rom. Episcopi literis muniti.
- XVI. Quomodo Imperator per Philippum Præfectum Prætorio, Paulum quidem ejici & in exilium mitti jussit, Macedonium verò in sede Episcopali constituit.
- XVII. Quomodo Athanasius Imperatoris minas veritus Romam perrexit.
- XVIII. Quomodo Occidentalium partium Imperator petiit à fratre, ut mitterentur, qui de Athanasii Paulique depositione rationem redderent, & quomodo missi ab Oriente aliam fidei formulam ediderunt.
- XIX. De proluxa fidei expositione.
- XX. De Concilio Serdicensi.
- XXI. Eusebii Pamphili defensio.
- XXII. Quomodo cum Imperator Orientis Paulum & Athanasium à Serdicensi Synodo restitutos, nollet admittere, Occidentis Imperator ei bellum minatus est.
- XXIII. Quomodo Constantius fratris minas veritus, Athanasium suis literis evocavit, & Alexandriam misit.
- XXIV. Quomodo Athanasius Alexandriam rediens, cum per Hierosolimam transiret, à Maximo in communionem susceptus est, & Synodum Episcoporum collegit, in qua confirmata est fides Nicæna.
- XXV. De Magnentio & Vetrannione tyrannis.
- XXVI. Qualiter mortuo Occidentis partium Imperatore, Paulus & Athanasius iterum suis sedibus pulsi: & Paulus quidem cum in exilium abduceretur occisus est, Athanasius verò se fugâ proripuit.
- XXVII. Quomodo Macedonius cum sedem CP. occupavisset, eos, qui ab ipso dissentiebant, plurimis malis affectit.

- XXVIII. De malis Alexandriae perpetratis à Georgio Ariano, ex narratione ipsius Athanasii.
- XXIX. De Photino hæresiarcha.
- XXX. De fidei formulis Sirmii expositis coram Imperatore Constantio.
- XXXI. De Hosio Cordubensi Episcopo.
- XXXII. De Magnentii tyranni exitio.
- XXXIII. De Judæis Diocæsaream Palæstinæ incolentibus.
- XXXIV. De Gallo Cæsare.
- XXXV. De Aëtio Syro Eunomii magistro.
- XXXVI. De Synodo Mediolanensi.
- XXXVII. De Ariminensi Synodo, & de fidei formula illic promulgata.
- XXXVIII. De Macedonii sævitia, & tumultibus ab eo concitatis.
- XXXIX. De Concilio apud Seleuciam Isauriæ urbem coacto.
- XL. Qualiter Acacius Cæsareæ Episcopus in Seleuciensi Synodo aliam fidei expositionem scripsit.
- XLI. Quomodo Acaciani, Imperatore ab Occidentis partibus reverso, CP. congregati, Ariminensem fidem nonnullis ei additis, confirmarunt.
- XLII. Qualiter deposito Macedonio, Eudoxius Episcopatum CP. obtinuit.
- XLIII. De Eustathio Episcopo Sebastiæ.
- XLIV. De Meletio Antiochiæ Episcopo.
- XLV. De Hæresi Macedonii.
- XLVI. De Apolinaristis deque eorum hæresi.
- XLVII. De morte Imperatoris Constantii.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ SOCRATIS
ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ SCHOLASTICI
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ECCLESIASTICÆ
ΤΟΜΟΣ Β΄. HISTORIÆ
LIBER II.

Κεφ. α΄.

CAPUT PRIMUM.

Proæmium, δι' ἡμῶν αἰτίαν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον βιβλίον ἀνωθεν ἐλέγξαμεν.

Proæmium, in quo rationem reddidit, cur primi ac secundi libri novam editionem fecerit.

ΡΟΥΦΙΝΟΣ ὁ τῆ ρωμαίων γλώτῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἰστορίαν συντάξας, ὡς ἐν ἄλλοις χρόνοις ἐπλανήθη τὰ γράμματα ἀθανάσιον νομίζων μὴ τὴν τελειοτῆν τῆ βασιλείας κωνσταντίνου γεγραμμένης ἀγνοῶν καὶ τὴν ἐν γαλλίαις δημομένην αὐτῆ ἰστορίαν, καὶ ἕτερα πλείονα ἡμεῖς οὖν ἀργότερον ρεφίνω ἀκολοθησαντες, τὸ πρῶτον ἐπὶ τὸ δεύτερον τῆς ἰστορίας βιβλίου, ἢ ἐκείνῳ ἐδόκει συνεγράψαμεν διὰ τὸ ἵνα τεύχῃ ἀρχὴ τῶν ἐβδόμου βιβλίου, τὰ μὲν ὡς ρεφίνω λαβόντες τὰ δὲ ἐκ διαφόρων συναγαγόντες τινὰ δὲ καὶ ὡς τὰ ἑπτὰ ζώντων ἀκέραια, ἐπληρώσαμεν ὑστερον μέντοι

RUFINUS, is, qui Latino sermone ecclesiasticam scripsit historiam, in temporum notatione longè à vero aberravit. Etenim ea, quæ adversus Athanasium gesta sunt, post Constantini obitum accidisse censet. Relegationem quoque ejus in Gallias, & alia plurima pretermittit. Ac prius quidem nos Rufinum auctorem secuti, primum ac secundum historię nostrę librum juxta fidem illius conscripsimus. A tertio vero libro usque ad septimum, partim ex ejusdem Rufini, partim ex aliorum libris quedam colligentes; nonnulla etiam ex iis, qui adhuc supersunt audita referentes, opus nostrum complevimus. Postea